

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.II.499/2008/11.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2009. év január hó 15. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A bűnszervezet tagjaként elkövetett embercsempészés büntette miatt az I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a I. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítvány elbírálása során a Gyulai Városi Bíróság 13.B.279/2006/155. számú ítéletét, valamint a Csongrád Megyei Bíróság 1.Bf.268/2007/84. számú ítéletét az I. rendű terheltet érintően hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban tolmácsdíjként felmerült 18 000 (tizennyolcezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye. Sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult ebben az ügyben újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I. A Gyulai Városi Bíróság 2006. év október hó 19. napján kihirdetett 13.B.279/2006/155. számú ítéletével az I. rendű terhelt bűnösségét folytatólagosan, bűnszervezet tagjaként elkövetett embercsempészés büntetében állapította meg. Ezért őt 4 év 10 hónap fegyházbüntetésre és 5 évre a Magyar Köztársaság területéről való kiutasításra ítélte azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.

(Az alapeljárásban sor került II., III., IV., V., VI., VII., és VIII. rendű terheltek felelősségre vonására is, őket a jelen felülvizsgálati eljárás nem érinti.)

A másodfokon eljáró Csongrád Megyei Bíróság a 2008. év január hó 30. napján meghozott 1.Bf.268/2007/84. számú jogerős ítéletével az I. rendű terhelt tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletének büntetést kiszabó rendelkezését megváltoztatta, a fegyházbüntetés tartamát 4 év 2 hónapra enyhítette, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az ítéleti tényállás lényege szerint az I. rendű terhelt, román állampolgár szervezte és irányította az embercsempészség elkövetésére már korábban alakult bűnszervezetet. Elsősorban a III. rendű terhelttel állt kapcsolatban, akinek az volt a feladata, hogy az embercsempészség lebonyolításához megfelelő helyismerettel és személygépkocsival rendelkező személyeket szerezzen. Az I. rendű terhelt irányításával, túlnyomórészt moldáv állampolgárságú, összesen kb. 38 fő zöldhatáron való átcsempésztésére került sor annak érdekében, hogy azok végül nyugat-európai országokba kerüljenek. Az I. rendű terhelt, mint vezető állt az embercsempészséget végző szervezet élén. A II. rendű terhelt szervezte a szállításokat, melyeket aztán ténylegesen a IV. és V. rendű terheltek lebonyolítottak. Az így kialakult szervezethez alkalomszerűen kapcsolódott a VI., VII. és VIII. rendű terheltek segítő tevékenysége. Mindebben külföldi személyek is segítettek. Az átcsempésztett személyektől ellenszolgáltatásként beszedett pénzt a hierarchiának megfelelően szétosztották. A szervezeten belül - a leleplezés elkerülése érdekében - jól szervezett konspiráció működött, a mobiltelefonokat váltogatták, az I. rendű terhelt a szervezet alsó tagjaival kapcsolatot nem tartott, nem is ismerték őt. A tényállás 1-4. pontjaiban a ítélet rögzíti az I. rendű terhelt és - hozzá kapcsolódóan - az embercsempészségben résztvevő, a fentiekben részletezett feladatok ellátását végző terheltek konkrét cselekményeit, a kapott anyagi juttatásokat, a beszedett összegek felosztásának módját.

II. A jogerős ügydöntő határozat ellen az I. rendű terhelt meghatalmazott védője terjesztett elő felmentést célzó felülvizsgálati indítványt. Érvelése szerint az első- és másodfokú bíróság határozata a Be. 351. §-ának (2) bekezdés a), b), c) és d) pontjára figyelemmel megalapozatlan. E körben a bizonyítékok értékelését vitatta és sérelmezte a védői bizonyítási indítványok elutasítását.

Anyagi jogi törvénysértésként kifogásolta, hogy a bíróság az I. rendű terhelttel szemben kiutasítás mellékbüntetést szabott ki, habár vélekedése szerint 2007. év július hó 1. napját követően e mellékbüntetés csak 5 évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztés kiszabása mellett volt alkalmazható.

A Legfőbb Ügyészség BF.1436/2008. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt az ítélet megalapozatlanságát sérelmező részében törvényben kizártnak, az anyagi jogsértésre történt hivatkozást pedig alaptalannak tartotta. A megtámadott határozatok hatályában tartására tett indítványt.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítványt vizsgálva megállapította, hogy annak az eljárás lefolytatásával, a nyomozati, illetve a bírói bizonyítással, ezzel összefüggésben az ítélet

megalapozatlanságával kapcsolatos kifogásai a sérelmezett határozat érdemi felülvizsgálatát - a törvény kizáró rendelkezései folytán - nem alapozzák meg.

A felülvizsgálat törvényileg szabályozott okai (Be. 416. § (1) bekezdés) között ugyanis a bírói ténymegállapításokkal kapcsolatos kifogások nem szerepelnek. A Be. 423. § (1) bekezdésében foglalt kivételt nem tűrő szabály szerint a felülvizsgálati eljárásban az alapügy jogerős ítéletében megállapított tényállás nem támadható. Ez azt is jelenti, hogy az alapeljárásban megállapított tényállást megalapozó bizonyítékok és azok mérlegelésének módja sem vitatható. Az ítéleti tényállást ekként támadó indítvány alapján az ítélet érdemi felülvizsgálata törvényileg kizárt.

Mindezekre figyelemmel kizárólag a védő büntető anyagi jogi törvénysértést kifogásoló érvei tükrében volt érdemben felülvizsgálható a kifogásolt ítélet.

Az elsőfokú ítélet 2006. október 19-én történt kihirdetését követően lépett hatályba a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. Törvény. Ennek nyomán a 2007. július 1-én hatályba lépett 2007. évi XXVII. Törvény 2. § (2) bekezdésében módosította a Btk-t, a 61. §-ának (6) bekezdése szerint a külön törvény szerinti szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy, valamint a Magyar Köztársaság területén letelepedettként vagy bevándoroltként tartózkodási joggal rendelkezővel szemben kiutasításnak csak olyan bűncselekmény elkövetése miatt lehet helye, amely öt évi vagy azt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő.

Az I. rendű terhelt román állampolgár, a Román Köztársaság 2007. január 1. napjától az Európai Unió tagja, amely állampolgárainak a 2007. évi I. Törvény alapján a szabad mozgás és tartózkodás jogát biztosítja.

A felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatok az I. rendű terhelt bűnösségét embercsempészés büntetében (Btk. 218. § (3) bekezdés c) pontja) állapították meg. A terhére rótt e bűncselekmény törvényi büntetési tétele 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés.

Jóllehet az I. rendű terhelttel szemben a bíróság 4 év 2 hónap fegyházbüntetést, tehát öt évnél rövidebb tartamú szabadságvesztést szabott ki, a Btk. 61. § (6) bekezdése alkalmazásánál nem a kiszabott büntetés mértéke, hanem a törvényben meghatározott büntetési tétel -, amely jelen esetben 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés - az irányadó. Ezért a Legfelsőbb Bíróság alaptalannak találta a védő anyagi jogi érveit is, így a Be. 426. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a felülvizsgálati indítvánnyal

támadott első- és másodfokú ítéletet az I. rendű terheltet érintően hatályában tartotta.

A Legfelsőbb Bíróság végzése elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontja kizárja. A Be. 418. § (3) bekezdése értelmében minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, a más által azonos tartalommal előterjesztett felülvizsgálati indítvány benyújtására a Be. 421. § (3) bekezdése alapján nincs lehetőség.

Budapest, 2009. év január hó 15. napján

Dr. Schäfer Annamária s.k. a tanács elnöke, Dr. Csere Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Katona Sándor s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírószági ügyintéző Kné